

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14177/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда Ј.П., Београд, коју заступа Градско правобранилаштво Града Београда, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Душан Милашиновић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 622/21 од 03.03.2022. године, у седници одржаној 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 622/21 од 03.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 622/21 од 03.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5580/20 од 20.10.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име дуга плати 191.441,97 динара, са законском затезном каматом од 25.07.2007. године до исплате, и укинута је решење о извршењу Четвртог општинског суда у Београду Ив 8990/2007 од 22.10.2007. године. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 622/21 од 03.03.2022. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца, не захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

У конкретном случају, побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца ради дуга на име неплаћене закупнине. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Како правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована судска одлука, као и да тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, нити у ревизији указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, то произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба (предлог за извршење на основу веродостојне исправе) ради дуга поднета је 25.07.2007. године. Вредност предмета спора је 191.441,97 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић